

Resolució política de la IX Assemblea Nacional del Moviment de Defensa de la Terra

www.defensadelaterra.org

info@defensadelaterra.org

Des de la darrera Assemblea Nacional de l'MDT (Sabadell, febrer de 2003), el món ha assistit a la intensificació de l'anomenat procés de mundialització capitalista, que combina la reedició en termes polític-militars de la fase imperialista del capitalisme, amb una zonificació de la producció possibilitada pel desplegament de les noves tecnologies i sota la directriu única de la recerca del màxim benefici per a les corporacions transnacionals. Lluny d'anar-se diluint com preconitzaven els apòstols de la fi de la història, la guerra i l'explotació dels homes i, especialment, de les dones, continuen i, juntament amb el pillatge, l'espoliació i el malbaratament dels recursos econòmics i energètics, esdevenen un instrument estratègic fonamental per al desplegament del mode de producció i dominació.

Els Països Catalans, immersos en el procés de consolidació d'Europa com a pol dins l'entramat imperialista, es veuen afectats a nivell socio-econòmic per fenòmens com els tancaments d'empreses, l'explotació sexo-econòmica de la dona, la desregulació social o la manca real de polítiques migratòries que garanteixin la integració social de les persones nouvingudes. La nostra producció cultural i la nostra llengua minoritzada pateixen les conseqüències del mercantilisme cultural i del reforçament ideològic dels estats ocupants espanyol i francès. D'altra banda, el marc polític se'ns fa més hostil amb l'intent d'imposició de l'anomenada Constitució Europea, que confirma el paper del continent com a presó de pobles i espai d'explotació laboral.

Al País Valencià hi ha una pugna entre diferents fraccions de la burgesia dominant: la burgesia depredadora veu la seva hegemonia discutida pels sectors més previsors de la burgesia que tenen una visió més dosificada de l'explotació de l'economia i de l'entorn i que voldrien posar un fre a l'especulació més descarada i a la destrucció incontrolada del territori. Aquesta tensió s'ha reproduït al si del PP, partit que es manté al poder regional en gran part per mitjà de l'explotació a fons de l'alienació ideològica de capes importants de la població.

Tot i això, tal com s'ha vist amb la reforma pactada de l'estatut, a curt termini no és previsible que entri en crisi l'hegemonia del bloc dominant, representat políticament tant pel PP com pel PSOE. Cal remarcar, però, que en els dos darrers anys s'ha produït un augment de la conflictivitat social i han aparegut un seguit de plataformes de lluita per defensar-se dels atacs als interessos populars (mediambientals, socials, urbanístics, etc.). Es tracta encara d'un conjunt de lluites disperses, que poden ser el punt de partida per a la construcció d'una alternativa al bloc dominant en la mesura que s'aglutinin al voltant d'un projecte polític global.

A les Illes, els sectors dominants encapçalats per la burgesia turística es troben en un procés de consolidació del seu domini ideològic i mediàtic i s'esforcen per a reduir a la marginalitat política els reductes de l'esquerra nacional sorgida de la transició postfranquista.

La confrontació fonamental s'estableix entre el poderós lobby del capitalisme turístic (amb interessos a les Illes i arreu del món) i els sectors populars articulats entorn de diferents lluites reivindicatives (lluites ecologistes: GOB -Grup Ornitològic Balear,

principalment; lluites lingüístiques i culturals: Joves de Mallorca per la Llengua, Plataforma per la Llengua d'Eivissa i Formentera, Obra Cultural Balear...; lluites sociolaborals: CGT, STEI etc.; lluites ideològico-socials com la recuperació de la memòria històrica...).

Pel que fa a Catalunya, l'arribada del PSOE al poder de bracet dels seus socis del tripartit suposa en termes generals que les forces polítiques hegemòniques posen el seu punt de mira en la regeneració de l'estat ocupant, o com ells en diuen, *en l'encaix definitiu de Catalunya dins l'Estat espanyol*, i renuncien, per tant, al principi fonamental de sobirania nacional i popular i a la lluita per la construcció nacional i la independència política. No obstant això, algunes coses es mouen en termes socio-polítics:

El Bloc Sucursalista, defensor de "l'estat de les autonomies" i el constitucionalisme espanyol més pur, ha estat desplaçat de l'epicentre polític pel que podríem anomenar *Magma Regeneracionista*, que agrupa des de sectors espanyolistes conscients de la necessitat de modernitzar l'Estat i dotar-lo d'una aparença més plural, fins al que designem com a *Sobiranisme Institucionalista*, amb el qual s'identifiquen importants sectors de la societat catalana partidaris d'avançar en el camí de l'emancipació nacional i la justícia social, però que redueixen de manera il·lusa tota acció política al simple parlamentarisme, amb la qual cosa neguen la necessitat tant de la mobilització popular, com de la construcció d'infraestructures socials, culturals, econòmiques i polítiques que puguin configurar un poder popular català.

Tot i que sens dubte existeix el perill que aquest sobiranisme acabi sent completament absorbit pel regeneracionisme espanyol, l'existència i extensió d'amplis sectors amb consciència sobiranista suposa sens dubte una oportunitat d'intervenció política i social per a l'Esquerra Independentista, sempre que sapiguem dotar-nos de les eines adients.

Paral·lelament, l'esquerra espanyola va perdent la seva hegemonia i el seu control sobre amplis sectors del poble treballador i les classes populars, segrestats des dels Pactes de la Moncloa per un sindicalisme groc (CCOO i UGT) i per unes forces polítiques submises al dictat de l'Estat i el capital. A poc a poc anem assistint a l'eclosió d'experiències de lluita social i política que superen l'encotillament del reformisme espanyolista i que configuren un espai d'Unitat Popular que l'Esquerra Independentista haurà de saber dinamitzar i dotar de contingut polític de ruptura.

En aquest marc, l'MDT planteja com a eix central del treball polític **la preparació de les condicions per a la Ruptura Democràtica per la Independència**, entenent per això un procés d'acumulació de forces que ha de tenir lloc a nivell nacional, basat en l'increment de la coordinació de masses arreu dels Països Catalans i la creació d'infraestructures socials, culturals, polítiques, d'informació i de propaganda sòlides d'abast també nacional.

Cal sobretot començar a crear, abans de la independència, algunes estructures que siguin capaces de cobrir algunes funcions pròpies d'Estat, essencials per a la lluita independentista, especialment promovent aquells organismes i instruments que han de permetre la centralització de la informació i l'enfortiment de la propaganda política i de l'organització popular, de tal manera que s'aconsegueixi reforçar l'independentisme i posar uns fonaments de les estructures del poder polític independent.

En aquest sentit, després del 2007, caldrà plantejar, si es donen les condicions, la creació d'una Assemblea Nacional dels Països Catalans, que, com a eina de representativitat popular, serveixi d'estímul per a la dinamització d'iniciatives a nivell cultural, municipal, sindical, social i polític que configuren un poble en lluita per la seva emancipació.

En la conjuntura actual, marcada per la reforma dels Estatuts d'Autonomia, l'Esquerra Independentista no pot restar al marge del debat polític i ha de plantejar l'assoliment, com a mínims irrenunciables, de l'exercici del Dret d'Autodeterminació, el reconeixement dels Països Catalans com a marc nacional de referència, l'establiment de mecanismes de control democràtic de l'activitat econòmica, l'eradicació de l'espoli fiscal, l'oficialitat plena de la llengua catalana en tot el territori nacional, la progressiva substitució de l'aparell d'ocupació per una administració pública nacional, democràtica i sotmesa al control popular i la representació directa del poble català en els organismes internacionals en què decideixi ser present.

Una de les prioritats de l'Esquerra Independentista ha de ser **la lluita ideològica** contra els aparells de dominació. Per tal de garantir tant la generació d'ideologia i la producció cultural emancipadora, es fa necessari implicar el màxim de persones amb referents nacionals i socials clars en la construcció, dinamització i coordinació de diferents col·lectius d'opinió i estructures de formació i de debat, i de recerca i d'informació, que contribueixin a la clarificació intel·lectual i a la dinamització de la lluita ideològica des de diferents àmbits i nivells d'actuació.

Pel que fa a l'acció política i social, cal tenir ben present que l'Esquerra Independentista només té sentit com a moviment polític de ruptura i, més en concret, que **un horitzó de ruptura tan sols serà possible amb un moviment polític estructurat, és a dir, amb una direcció estratègica clarificada, amb un referent en la lluita institucional que actuï d'acord amb una línia d'acció de masses, articulada amb un teixit socio-polític de caràcter nacional i popular i amb unes eines de coordinació mútuament profitoses amb altres moviments d'alliberament.**

Així doncs, en els propers anys el gran repte polític de l'Esquerra Independentista serà **la construcció d'un referent polític de masses** que es plantegi sense complexos assumir la representativitat política del conjunt de les lluites populars i hi mantingui una simbiosi tàctica.

En aquest sentit, cal tenir ben present que, amb totes les possibles mancances i limitacions geogràfiques, la lluita municipal ha estat, sens dubte, un dels fronts on l'Esquerra Independentista més ha reeixit. La multiplicació de CUP al llarg del nostre territori han permès anar obrint una escletxa i visualitzar l'Esquerra Independentista com a agent polític real, més enllà de la lluita purament sectorial o reivindicativa.

Les CUP són ja en molts casos, a nivell local, un referent de ruptura, un paraigua on el conjunt del moviment pot, a través de les seves propostes polítiques a nivell municipal, aglutinar un nombre important de persones disposades a treballar, des de llocs molt diferents, per la independència, la unitat dels Països Catalans, l'alliberament de gènere i el socialisme.

D'altra banda, el projecte de les CUP ja ha anat prenent, sense haver estat teoritzat per ningú, un caràcter referencial més enllà dels àmbits estrictament municipals. Això concorda perfectament amb l'anàlisi, actualment compartida per una clara majoria de moviments d'alliberament, que és impossible adquirir referencialitat política a nivell de masses, sense ser presents en la lluita institucional.

El mateix treball de les CUP a nivell local i comarcal, però també les dinàmiques polítiques generals, ens han demostrat que, sense renunciar al municipalisme, sinó més aviat per evitar-ne l'esterilitat, les CUP han de treballar amb una amplada de mires que les permeti abastar sense complexos el marc nacional, definint les seves polítiques no només a partir de l'anàlisi de l'entorn més immediat, sinó també a partir de la necessitat d'articular una resposta global a les grans tendències socials i polítiques, de construir una alternativa política independentista i d'esquerres.

Per això, des del MDT afirmem que la consolidació, com diuen els seus estatuts, de la CUP com a *organització d'abast nacional dels Països Catalans, que articula la lluita de l'Esquerra Independentista en l'àmbit local, que agrupa els sectors més conscients, i que impulsa les mobilitzacions socials i lluita dins de les institucions*, ha de ser la nostra principal prioritat política.

Pel que fa a l'obertura de fronts de lluita institucional diferents del municipal, pensem que cal abordar el tema sense eufòries ni complexos, sense apriorismes ni plantejaments maximalistes. Tenint en compte les condicions objectives i subjectives del moviment, caldrà analitzar en cada moment l'oportunitat o no de participar en les conteses electorals en termes no pas del nombre de vots que s'esperin obtenir, sinó de les possibilitats reals d'augment de la incidència política i del reforçament del projecte polític que pugui suposar aquesta participació.

D'altra banda, atès que un dels eixos fonamentals de la nostra lluita és l'alliberament de gènere, impulsarem la creació d'una organització de dones dels Països Catalans.

Cal també ser ben conscients que, tal com ens han demostrat el procés de construcció de l'Europa del Capital i les agressions socials, ecològiques, polítiques i culturals que se'n deriven, no podem aspirar a una alternativa en termes locals a l'imperialisme capitalista. Caldrà, doncs, reforçar el front de lluita internacionalista a través de la dinamització de xarxes de cooperació entre pobles i moviments socials i polítics per a l'assoliment d'objectius concrets, com ara la Xarxa Europea per l'exercici del Dret d'Autodeterminació.

En un altre nivell, tenint en compte que, per les seves limitacions, el moviment "altermundista" no pot esdevenir, una alternativa real a l'Imperialisme i al Capital, considerem necessari desplegar començar els treballs per a la construcció d'una Internacional Comunista, una eina de coordinació estratègica d'abast mundial.

Aquesta eina estratègica, integrada per les organitzacions marxistes de diferents pobles i nacions que assumeixin un programa comú de ruptura política i transformació estructural de la societat, ha de defensar sense complexos el caràcter social de l'activitat econòmica, l'alliberament de gènere, els drets dels pobles a la seva lliure determinació, la diversitat lingüística i cultural i la mundialització de l'avanç científic i social, tant davant les formes més descarades del liberalisme i l'imperialisme com de les ideologies obscurantistes i retrògrades, que no són res més que l'altra cara de la mateixa moneda.

És el moment de preparar la Ruptura Democràtica per la Independència, d'establir les bases per a la construcció d'uns Països Catalans lliures i socialistes en un món bastit sobre els principis de justícia, alliberament (social i de gènere), pau i solidaritat.

Per això, el Moviment de Defensa de la Terra fa una crida al conjunt del poble català a intensificar la lluita organitzada per assolir els nostres objectius (independència, socialisme, alliberament de gènere i unitat dels Països Catalans) i als sectors més conscienciats de l'Esquerra Independentista a prendre partit i contribuir a la construcció d'una organització revolucionària.

Visca la Terra!

Assemblea Nacional del Moviment de Defensa de la Terra

Ciutat de València (l'Horta), 28 i 29 de maig de 2005)